

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/872/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912213424
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6912213424.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Petra Priehodu v právnej veci žalobcu: POHOTOVOŠŤ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 16C/200/2012-32 zo dňa 20. 08. 2013, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom zamietol okresný súd žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalobcovi zaplatiť škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci z titulu majetkovej škody vo výške 1.083,82 Eur a z titulu nemajetkovej ujmy vo výške 213,76 Eur. Tvrdil, že podal návrh súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie proti dlžníčke P. P., vec je vedená pod číslom EX 2721/2011. Súd nerozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia v lehote 15 dní, rozhodol až dňa 19. 03. 2012. Navyše, exekučný súd nelegálnym postupom opätovne posúdil právo žalobcu na zaplatenie dlhu bez splnenia zákonných podmienok, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku rozhodnutej veci. Na jednej strane existuje právne relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nemožno zrušiť pre uplynutie lehoty, a na druhej strane nie je možné iniciovať občianske súdne konanie pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci. K vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Táto nečinnosť nie je ničím ospravedliteľná.

Okresný súd zamietnutie rozhodnutia o veci samej odôvodnil tým, že z exekučného spisu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3Er/368/2011 zistil, že na súd bola podaná žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie proti povinnému P. P. pre vymoženie 263,- Eur s príslušenstvom na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave. Uznesením zo dňa 29. 03. 2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol, keď po preskúmaní exekučného titulu podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku dospel k záveru, že rozhodcovský súd nielenže neskúmal neprijateľné zmluvné podmienky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve, ale priznal oprávnenému aj plnenie v rozpore s dobrými mravmi. Po právoplatnosti tohto uznesenia súd exekúciu zastavil.

V predmetnej exekučnej veci teda žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti lehota zákonom stanovená nie je, súd bol povinný rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia bez zbytočných prieťahov. Žiadosť o udelenie poverenia bola podaná na súd dňa 21. 02. 2011, súd rozhodol dňa 29. 03. 2011. Podľa názoru okresného súdu nedošlo k zbytočným prieťahom, pokiaľ ide o rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia. Pokiaľ sa teda žalobca domáhal náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, a to nerozhodnutia v zákonnej lehote (táto nie je zákonom daná), resp. v primeranom čase bez zbytočných prieťahov, žalobu označil za neodôvodnenú. Súd ešte poukázal na nezrovnalosti v žalobnom návrhu, keď žalobca tvrdil, že konanie začalo dňa 03. 02. 2011 a o žiadosti bolo rozhodnuté až dňa 19. 03. 2011. Nejde teda o taký časový úsek, ako ho tvrdí žalobca.

Vyjadril sa aj k tvrdeniu žalobcu o nelegálnom postupe súdu tak, že súd realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce z ustanovenia § 42 ods. 2 Exekučného poriadku, pričom poukázal zároveň aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 135/2012.

Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Tvrdí, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p., ďalej k vadám uvedeným v § 220 ods. 1 O. s. p. - rozhodoval vylúčený sudca, § 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O. s. p.), k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p.), že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.).

Ďalej vytyka prvostupňovému súdu, že rozhodoval v neprítomnosti žalobcu, napriek tomu, že riadne a včas požiadal žalobca o zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody a zároveň predložil listiny spojené s týmito dôvodmi. Takýmto postupom odňal žalobcovi právo na konanie pred súdom. Poukázal na ustanovenie § 15 O. s. p. s tým, že podaním upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému vec bola pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne aj v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Poukázal na rozhodovaciu prax iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach (Krajský súd v Trnave rozhodnutie sp. zn. 11NcC/46/2012, Krajský súd v Nitre, Krajský súd v Prešove), keď v uvedených rozhodnutiach boli sudcovia vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci a vec bola prikázaná na prejednanie a rozhodnutie inému okresnému súdu v obvode konkrétneho krajského súdu. Podľa žalobcu sa okolnosti, keď názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov a s vedomím, že žalobca podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Bolo neprípustné, aby pokračovalo konanie ústnym pojednávaním, aby súd vykonával úkony a aby rozhodoval vylúčený sudca. Mal za to, že súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť žalobcu o zrušenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu, pričom trval na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Preto sa žalobca ani nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri svojom rozhodnutí vychádzal. Rovnako nemal možnosť vyjadriť sa k dôkazom, ktoré vykonal súd a na ktorých založil svoje rozhodnutie. Za takejto situácie došlo k degradácii kontradiktórnosti, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu, aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. V konkrétnostiach žalobca uvádza, že sa súd dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že žalobcom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Zároveň uviedol, že na splnenie zákonnej lehoty, resp. na konanie bez zbytočných prieťahov a na konanie bez neodôvodnenej nečinnosti exekučného súdu je dôležité skúmať nielen samotný moment, kedy exekučný súd rozhodol o poverení, ale aj moment, kedy poverenie doručil príslušnému súdnemu exekútorovi. Domáhal sa zrušenia rozsudku okresného súdu a vrátenia veci prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

V ďalšom vytykal prvostupňovému súdu, že sa nedostatočne vysporiadal s tvrdením žalobcu o majetkovej škode, ktorá mu vznikla z titulu na udržiavanie a správu informačného systému a z titulu výdajov, rozhodnutie v tomto smere označil za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, ktoré je prejavom svojvôle súdu, a preto je potrebné ho ako arbitrárne zrušiť. Ďalej vytyka súdu, že vôbec nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov napriek tomu, že sám súd zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase. Pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiaden objektívne udržateľný a ospravedlniteľný dôvod. Rozhodnutie považuje za vnútorné rozporné, založené na skutkovej a právnej chybe súdu, a teda neudržateľné v správnom štáte. Domáha sa zrušenia rozsudku a vrátenia veci prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie veci.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu považuje rozsudok okresného súdu za vecne správny a domáha sa jeho potvrdenia. Podľa jeho názoru súd aplikoval správne ustanovenie § 101 ods. 2 O. s. p., keď pojednával v neprítomnosti žalobcu, ktorý bol riadne predvolaný a nepožiadaval o odročenie z dôležitých dôvodov. V súvislosti s námietkami žalobcu týkajúcimi sa nestrannosti sudcu poukázal žalovaný na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, konkrétne rozhodnutie I.ÚS 73/97, I.ÚS 27/98, II.ÚS 121/03. O námietke zaujatosti bolo už právoplatne rozhodnuté tak, že sudca nebol vylúčený z pojednávania a rozhodovania veci. Poukázal na to, že rozhodovanie o vylúčení sudcov považuje za ústavne konformné, zákonné a správne, obdobne rozhodli aj Krajský súd v Trenčíne, Krajský súd v Košiciach a Krajský súd v Bratislave. Pokiaľ vytykal žalobca súdu, že nemal možnosť oboznámiť sa so všetkými tvrdeniami a dôkazmi, poukázal na to, že mal možnosť zúčastniť sa pojednávania, zúčastnil by sa teda vykonávaného dokazovania a mohol navrhovať jeho doplnenie, resp. sa k tomuto vyjadriť. Za takéhoto stavu, keď bez ospravedlnenia sa žalobca pojednávania nezúčastnil, nebola mu odňatá možnosť konať pred súdom a nebola porušená zásada kontradiktórnosti konania. K namietanej majetkovej škode a k nemajetkovej ujme označil námietky žalobcu v odvolaní za irelevantné, keďže žaloba bola zamietnutá z dôvodu, že v konaní nedošlo k prieťahom, a teda nebol preukázané nesprávny úradný postup. Za takéhoto stavu nebolo významné posudzovanie vzniku škody a nemajetkovej ujmy. Navrhol rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdiť.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. Napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Odvolací súd zároveň konštatuje, že okresný súd vo veci vykonal dostatočné dokazovanie, z výsledkov dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vyvodil z nich správny právny záver. Rozhodnutie je náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom v zmysle § 157 O. s. p. odôvodnené.

Odvolací súd zdôrazňuje, že otázka zákonného sudcu v tejto veci bola vyriešená uznesením nadriadeného súdu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10. 10. 2012 č. k. 43NcC/71/2012-8, keď tento súd nevyhlásil z konania sudkyňu Okresného súdu Rimavská Sobota U. P. O., ktorá je zákonnou sudkyňou v tejto veci. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že po tom, ako rozhodol nadriadený súd o námietke zaujatosti, okresný súd uložil žalovanému povinnosť písomne sa vyjadriť k žalobnému návrhu. Žalovaná zaslala písomné vyjadrenie dňa 25. 07. 2013. Dňa 01. 08. 2013 súd vytyčil vo veci pojednávanie na deň 20. 08. 2013 a zároveň žalobcovi zaslal vyjadrenie žalovaného. Nie je potom dôvodná námietka žalobcu, že nemal možnosť so stanoviskom, resp. s vyjadrením žalovaného sa oboznámiť a reagovať naň. Žalovaný písomne ospravedlnil neúčast' na pojednávaní, nežiadal o odročenie z pojednávania. Žalobca bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, na pojednávanie sa nedostavil bez toho, aby svoju neúčast' ospravedlnil. Súď preto mohol pojednávať aj v jeho neprítomnosti. Účast' byť prítomný na pojednávaní je nielen právom, ale aj povinnosťou účastníka konania. Pokiaľ sa žalobca dobrovoľne tohto práva vzdal, nemôže byť prejednanie bez jeho prítomnosti považované za postup súdu, ktorým by mu bola odňatá možnosť zúčastniť sa verejného pojednávania, oboznámiť sa s obsahom spisu, listinnými dôkazmi, vyjadreniami a podobne. Nebola mu teda odňatá možnosť konať pred súdom. Okresnému súdu nič nebránilo, aby vec v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. prejednal a vo veci rozhodol aj v neprítomnosti účastníkov konania.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení platnom do 31. 12. 2012 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb. Žalobca k návrhu na začatie konania tvrdil, že okresný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oneskorene. Okresný súd z exekučného spisu sp. zn. 3Er/368/2011, ktorý je pripojený k tomuto konaniu, zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 21. 02. 2011, súd o nej rozhodol uznesením zo dňa 29. 03. 2011 č. k. 3Er/368/2011-10 tak, že žiadosť zamietol.

Odvolačný súd konštatuje, že vzhľadom na uvedené nie sú splnené hmotnoprávne podmienky pre zodpovednosť štátu v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., dodáva, exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu v zmysle § 44 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, pričom lehota 15 dní na vydanie rozhodnutia (zamietavého) neplatí, načo správne poukázal aj okresný súd. Podľa názoru odvolacieho súdu (zhodne s názorom okresného súdu) exekučný súd v súlade s ustanovením § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. preskúmal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie, aj exekučný titul. Keďže dospel k záveru, že tento je v rozpore so zákonom, správne posúdil, že nie sú splnené podmienky pre udelenie poverenia. V samotnej exekučnej veci súd zastavil exekúciu, toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 30. 08. 2011, odvolaním napadnuté nebolo. Žalobca teda nevyužil riadne opravné prostriedky a riadnym inštatútným postupom sa zmeny nedomáhal. Následne sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala byť týmto rozhodnutím spôsobená. Správne konštatoval okresný súd, že rozhodnutím, ktorým žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola zamietnutá, nedošlo k nezákonnému rozhodnutiu, keďže žiadnym príslušným orgánom nebola nezákonnosť takéhoto rozhodnutia konštatovaná. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že prvým a zároveň jedným z rozhodujúcich predpokladov zodpovednosti za škodu je práve nesprávny úradný postup pri výkone verejnej moci, kedy štát zodpovedá za škodu za podmienok ustanovených zákonom č. 514/2003 Z. z. Pokiaľ nebol zistený nesprávny úradný postup, naopak, bolo preukázané, že okresný súd postupoval v súlade so zákonom, nebol dôvod zaoberať sa ďalšími predpokladmi vzniku zodpovednosti, a teda existenciou škody a príčinnou súvislosťou medzi nesprávnym úradným postupom a touto škodou.

Vzhľadom na uvedené, ako aj na dôvody, ktoré vo svojom rozhodnutí uviedol súd prvého stupňa a ktoré nebolo potrebné pre svoju presvedčivosť uvádzať opätovne, odvolací súd s poukazom na § 219 ods. 1, 2 O. s. p. rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil.

Zároveň potvrdil odvolací súd aj súvisiaci výrok o náhrade trov prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. aplikujúc ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p. Úspešným účastníkom odvolacieho konania bol žalovaný, žiadne trovy odvolacieho konania si neuplatnil, ani mu zo spisu nevyplývajú.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.